

Statsrevisorerne har den 2. april 2003 afgivet beretning nr. 9, 2002 om Udlændingestyrelsens opgavevaretagelse på asyl- og opholdsområdet.

I Rigsrevisionens beretning er det i forhold til asylområdet påpeget:

1. at den samlede gennemsnitlige sagsbehandlingstid for spontane asylsager har udviklet sig fra 160 dage i 2000 til 210 dage i 2002, hvoraf liggetiden, dvs. den tid, hvor sagen afventer videre behandling, udgjorde 157 dage i 2000 og 207 dage i 2002,
2. at Rigsrevisionens beregninger viser, at en reduktion i sagsbehandlingstiden i 2001 ville have medført betydelige besparelser,
3. at ressourcetilpasningen i 2001 og 2002 var utilstrækkelig og udgjorde en væsentlig faktor for den lange liggetid,
4. at Udlændingestyrelsen i 2002 har taget initiativer, som vil gøre det muligt at forbedre ressourcetilpasningen fremover,
5. at Udlændingestyrelsen ikke systematisk har kortlagt og kvantificeret årsagerne til liggetid, der udgør den væsentligste del af den samlede sagsbehandlingstid,
6. at Udlændingestyrelsen for den reelle sagsbehandlingstid har tilrettelagt asylansøgningsproceduren på en hensigtsmæssig måde, og
7. at Udlændingestyrelsen for liggetiden ikke har kunnet dokumentere, at sagsbehandlingen er hensigtsmæssigt tilrettelagt.

Rigsrevisionen konkluderer i forhold til ressourcetilpasningen mellem de relevante myndigheder:

1. at ressourcetilpasningen mellem de involverede myndigheder i forhold til asylansøgertallet, bortset fra Dansk Flygtningehjælp, ikke sikrer en optimal sagsbehandling, da ressourcetilpasningen overvejende beror på de enkelte myndigheder, og
2. at der er behov for en koordineret styring, der omfatter alle involverede myndigheder, og betragter asylprocessen som en helhed.

I forhold til Udlændingestyrelsens sagsbehandling på opholdsområdet konkluderes:

1. at Udlændingestyrelsen har tilrettelagt hensigtsmæssige forretningsgange for behandlingen af sagerne i Opholdsafdelingen, og
2. at Udlændingestyrelsen også for disse sager bør kortlægge og kvantificere årsagerne til liggetid, så mulige initiativer til nedbringelse heraf kan iværksættes.

Rigsrevisionen konkluderer i forhold til statistikgrundlaget endeligt:

1. at Udlændingestyrelsens statistikmateriale bliver valideret og giver relevante oplysninger, samt at Udlændingestyrelsen arbejder med nye tiltag på statistikområdet.

Ad 1. "at den samlede gennemsnitlige sagsbehandlingstid for spontane asylsager har udviklet sig fra 160 dage i 2000 til 210 dage i 2002, hvoraf liggetiden, dvs. den tid, hvor sagen afventer videre behandling udgjorde 157 dage i 2000 og 207 dage i 2002"

Sagsbehandlingstiden omfatter hele tiden, fra det er besluttet, at en sag skal behandles, til der træffes afgørelse. Sagsbehandlingstiden omfatter dermed såvel den tid, som anvendes på sagsbehandling i Udlændingestyrelsen, som den tid der medgår til bl.a. høringssvar fra andre myndigheder eller forskellige undersøgelser så som alders- og torturundersøgelser og ægthedsvurderinger af dokumenter. I liggetiden indgår også den tid, hvor sager er sat i bero pga. indhentelse af nye oplysninger om de lande, som asylansøgerne kommer fra.

Den gennemsnitlige sagsbehandlingstid beregnes ud fra samtlige sager, der er afsluttet i en given periode. I 2002 afviklede styrelsen hovedparten af puklen af gamle sager på asylområdet. Ved en sådan pukkelafvikling vil der rent beregningsmæssigt komme en stigning i den gennemsnitlige sagsbehandlingstid, idet der træffes afgørelse i en række ældre sager.

Når Rigsrevisionen i beretningen anfører, at asylsagerne i Udlændingestyrelsen i 2000 og 2002 skulle have afventet videre behandling i styrelsen i henholdsvis 157 dage og 207 dage (liggetiden), skal det, jf. ovenfor, bemærkes at den opgjorte sagsbehandlingstid omfatter hele perioden fra sagen optages til realitetsbehandling til der træffes afgørelse. Sagsbehandlingstiden og herunder liggetiden omfatter som nævnt ikke kun den tid, som Udlændingestyrelsen er ansvarlig for. En stor del af liggetiden er den tid, der medgår til bl.a. høringssvar fra andre myndigheder, torturundersøgelser (der kan tage op til $\frac{3}{4}$ år) og ægthedsvurderinger af dokumenter. I liggetiden indgår også den tid, hvor sager er sat i bero pga. indhentelse af nye oplysninger om de lande, som asylansøgerne kommer fra. I 2002 var ca. 1.400 sager således sat i bero i et halvt år på grund af krigen i Afghanistan.

For så vidt angår beregningen af den gennemsnitlige sagsbehandlingstid er det som nævnt vigtigt at have for øje, at sagsbehandlingstiden for en sag først indregnes i styrelsens gennemsnitlige sagsbehandlingstid, når sagen er afgjort. Som anført ovenfor afviklede styrelsen i 2002 hovedparten af puklen af gamle sager. Antallet af verserende sager faldt således fra ca. 4.500 ved indgangen til 2002 til ca. 1.650 ved indgangen til 2003. Det forhold, at der blev truffet afgørelse i en række berosatte sager mv., medførte, at den gennemsnitlige sagsbehandlingstid steg i 2002, selv om antallet af verserende sager faldt væsentligt.

I indeværende år forventes antallet af verserende sager at komme ned på mellem 800 og 900.

Dette indebærer, at sagerne – alt andet lige - kan behandles, efterhånden som de kommer ind.

Antallet af verserende sager udgør ultimo juli 2003 ca. 900. I dette tal indgår de ca. 225

irakersager, der blev berosat den 20. marts 2003 som følge af krigen i Irak. Genoptagelse af sagsbehandlingen af disse sager afventer fortsat nye baggrundsoplysninger om forholdene i Irak.

Den gennemsnitlige sagsbehandlingstid for asylansøgninger, som Udlændingestyrelsen modtager i 2003, forventes – alt andet lige – at blive på ca. 3 måneder. Bl.a. de mange berosatte sager kan dog forlænge sagsbehandlingstiden.

Den gennemsnitlige sagsbehandlingstid for samtlige afsluttede asylsager i 2003 vil ligge lidt højere, fordi en del af de sager, der er indkommet før 2003, vil stamme fra den tidligere ophobning af sager.

Det er Udlændingestyrelsens vurdering, at det med de gældende regler og retningslinier for behandlingen af asylsager, herunder høringer af andre myndigheder mv., ikke er realistisk at nedbringe den gennemsnitlige sagsbehandlingstid i Udlændingestyrelsen til under 3 måneder.

Ad 2 "at Rigsrevisionens beregninger viser, at en reduktion i sagsbehandlingstiden i 2001 ville have medført betydelige besparelser"

Sagsbehandlingstiden for afsluttede sager i Udlændingestyrelsen steg i 2001 til 203 dage. Dette skal ses i sammenhæng med, at der i 2000 og 2001 kom en væsentlig stigning i antallet af asylansøgere.

Antallet af verserende sager steg således fra 1. januar 2000 til 1. januar 2001 fra 2.191 til 5.217 sager.

Udlændingestyrelsen blev ved Akt 268 af 27. juni 2001 tilført ekstra ressourcer til imødegåelse af denne stigning i antallet af sager. Som beskrevet i Rigsrevisionens beretning fik den ekstra ressourcetilførsel imidlertid først virkning fra slutningen af 2001, da der nødvendigvis gik en vis periode med nyansættelser og oplæring.

Konsekvensen heraf var, at sagsbehandlingstiden i løbet af 2001 steg til 203 dage.

Rigsrevisionen konkluderer, at en kortere sagsbehandlingstid i Udlændingestyrelsen i 2001 ved tilførsel af ekstra ressourcer kunne have nedbragt antallet af verserende sager og dermed sikret en betydelig besparelse på udgifterne til indkvartering af asylansøgere.

Der har i perioden 1998-2002 været et markant udsving i antallet af asylansøgere, hvilket har gjort det ekstraordinært vanskeligt at forudsige ressourcebehovet og tilpasse normeringen.

Det er Integrationsministeriets vurdering, at sagsbehandlingstiden i 2001 kun kunne have været nedbragt væsentligt, hvis Udlændingestyrelsen langt tidligere havde fået øget sine driftsbevillinger - via de årlige finanslove eller ved aktstykke.

Det var i 1999 og 2000 imidlertid vanskeligt at forudsige udviklingen i antallet af ansøgninger. Det er ikke Integrationsministeriets vurdering, at en mere omfattende statistik over udviklingen i de enkelte dele af sagsbehandlingen i sig selv ville have bibragt grundlag for en mere sikker prognose.

Ministeriet og Udlændingestyrelsen har taget flere initiativer for at sikre et bedre grundlag for at vurdere, hvorledes en stigning i indrejsetallet vil påvirke ressourcebehovet i de enkelte dele af sagsforløbet. Ministeriet og Udlændingestyrelsen vil dermed have et bedre grundlag for at vurdere udviklingen i sagsproduktionen for de indgivne asylansøgninger. Der vil dog stadig være en betydelig usikkerhed knyttet til prognosen over indrejsetallet - der afhænger af en række ydre forhold i de asylproducerende lande og rejsemønstre mv.

Udviklingen i sagsbehandlingstiden i 2000 og 2001 og den afledte stigning i antallet af indkvarterede har dermed understreget, at det er væsentligt, at Udlændingestyrelsens normering indeholder en buffer til imødegåelse af uventede stigninger i ansøgertallet. På den baggrund er der i finansloven for 2003 og forslag til finanslov for 2004 indregnet en bufferkapacitet i styrelsens normering.

Integrationsministeriet skal endelig bemærke, at den af Rigsrevisionen beregnede besparelse ved en lavere sagsbehandlingstid i Udlændingestyrelsen kun kunne have været opnået, hvis der også samtidigt blev afsat ressourcer til en øget sagsproduktion i Flygtningenævnet og i Integrationsministeriet til behandling af henholdsvis asylklagesager og ansøgninger om humanitær opholdstilladelse, og at det i øvrigt ville være praktisk muligt at tilpasse kapaciteten i nødvendigt omfang. Endelig forudsætter beregningerne, at Rigspolitiet straks kunne have udsendt alle de

afviste asylansøgere.

Ad 3 "at ressourcetilpasningen i 2001 og 2002 var utilstrækkelig og udgjorde en væsentlig faktor for den lange liggetid"

Sagsbehandlingstiden for afsluttede sager i Udlændingestyrelsen steg i 2001 til 203 dage. Dette skal ses i sammenhæng med, at der i 2000 og 2001 kom en væsentlig stigning i antallet af asylansøgere.

Antallet af verserende sager steg således fra 1. januar 2001 til 1. januar 2002 fra 2.191 til 5.217 sager.

Udlændingestyrelsen blev ved Akt 268 af 27. juni 2001 tilført ekstra ressourcer til imødegåelse af denne stigning i antallet af sager. Som beskrevet i Rigsrevisionens beretning fik den ekstra ressourcetilførsel imidlertid først virkning fra slutningen af 2001, da der nødvendigvis gik en vis periode med nyansættelser og oplæring.

Konsekvensen heraf var, at sagsbehandlingstiden i løbet af 2001 steg til 203 dage.

Rigsrevisionen konkluderer, at en kortere sagsbehandlingstid i Udlændingestyrelsen i 2001 ved tilførsel af ekstra ressourcer kunne have nedbragt antallet af verserende sager og dermed sikret en betydelig besparelse på udgifterne til indkvartering af asylansøgere.

Der har i perioden 1998-2002 været et markant udsving i antallet af asylansøgere, hvilket har gjort det ekstraordinært vanskeligt at forudsige ressourcebehovet og tilpasse normeringen.

Det er Integrationsministeriets vurdering, at sagsbehandlingstiden i 2001 kun kunne have været nedbragt væsentligt, hvis Udlændingestyrelsen langt tidligere havde fået øget sine driftsbevillinger - via de årlige finanslove eller ved aktstykke.

Det var i 1999 og 2000 imidlertid vanskeligt at forudsige udviklingen i antallet af ansøgninger. Det er ikke Integrationsministeriets vurdering, at en mere omfattende statistik over udviklingen i de enkelte dele af sagsbehandlingen i sig selv ville have bibragt grundlag for en mere sikker prognose.

Ministeriet og Udlændingestyrelsen har taget flere initiativer for at sikre et bedre grundlag for at vurdere, hvorledes en stigning i indrejsetallet vil påvirke ressourcebehovet i de enkelte dele af sagsforløbet. Ministeriet og Udlændingestyrelsen vil dermed have et bedre grundlag for at vurdere udviklingen i sagsproduktionen for de indgivne asylansøgninger. Der vil dog stadig være en betydelig usikkerhed knyttet til prognosen over indrejsetallet - der afhænger af en række ydre forhold i de asylproducerende lande og rejsemønstre mv.

Udviklingen i sagsbehandlingstiden i 2000 og 2001 og den afledte stigning i antallet af indkvarterede har dermed understreget, at det er væsentligt, at Udlændingestyrelsens normering indeholder en buffer til imødegåelse af uventede stigninger i ansøgertallet. På den baggrund er der i finansloven for 2003 og forslag til finanslov for 2004 indregnet en bufferkapacitet i styrelsens normering.

Integrationsministeriet skal endelig bemærke, at den af Rigsrevisionen beregnede besparelse ved en lavere sagsbehandlingstid i Udlændingestyrelsen kun kunne have været opnået, hvis der også samtidigt blev afsat ressourcer til en øget sagsproduktion i Flygtningenævnet og i Integrationsministeriet til behandling af henholdsvis asylklagesager og ansøgninger om humanitær opholdstilladelse, og at det i øvrigt ville være praktisk muligt at tilpasse kapaciteten i nødvendigt

omfang. Endelig forudsætter beregningerne, at Rigspolitiet straks kunne have udsendt alle de afviste asylansøgere.

Ad 4 "at Udlændingestyrelsen i 2002 har taget initiativer, som vil gøre det muligt at forbedre ressourcetilpasningen fremover"

Integrationsministeriet skal henvise til, at Udlændingestyrelsen har iværksat forskellige initiativer, som fremover vil forbedre grundlaget for de bevilgende myndigheders bevilling af ressourcer til styrelsen. Allerede i begyndelsen af 2001 udviklede Udlændingestyrelsen en beregningsmodel, som kan vise udviklingen i sagsbehandlingstiden ved udsving i antallet af asylsager. Herudover har Udlændingestyrelsen i 2003 som anført fået bevilget et mindre beredskab af sagsbehandlere, som relativt hurtigt vil kunne indsættes til behandling af asylsager, hvis antallet af asylansøgere igen måtte stige.

Ad 5 "at Udlændingestyrelsen ikke systematisk har kortlagt og kvantificeret årsagerne til liggetid, der udgør den væsentligste del af den samlede sagsbehandlingstid"

Udlændingemyndighedernes nuværende IT-system (Udlændingeregistret), der er et journaliseringssystem, kan ikke i dag automatisk registrere alle sagsskridt i en sag. Oplysninger om sagsskridt skal således manuelt indtastes i Udlændingeregistret af medarbejderne med koder for de væsentligste sagsskridt.

Antallet af koder – dvs. alle de sagsoplysninger, som man registrerer og opdaterer i Udlændingeregistret, f.eks. et sagsskridt eller en afgørelse - er allerede i dag oppe på ca. 4.000. Kodeantallet er jævnt stigende.

Registrering af mange yderligere sagsskridt mv. i Udlændingeregistret vil ikke være muligt, hvis de mange tal på udlændingområdet, som styrelsen offentliggør i dag, skal være pålidelige. Der bruges allerede i dag – netop fordi registreringen er manuel - mange ressourcer på validering af udtræk, fejlsøgning og fejlretning mv., ligesom tidsforbruget ved oplæring i, indtastning af og udarbejdelse af statistikker på baggrund af koderne i Udlændingeregistret er meget betydeligt. Det er ikke teknisk muligt med det nuværende Udlændingeregister at etablere et pålideligt system, der helt præcist kan opgøre de mange delsagsforløb under asylsagsbehandlingen.

Integrationsministeriet har netop færdiggjort en foranalyse vedrørende digitalisering af sagsbehandlingen i bl.a. Udlændingestyrelsen. Først når en digitalisering i form af elektronisk sagsbehandling er implementeret, vil også de oplysninger, som omtales af Rigsrevisionen – og som ministeriet er enig i bør findes – kunne fremskaffes automatisk, altså uden brug af manuelt indtastede koder.

Det er Udlændingestyrelsens vurdering, at en digitalisering i form af elektronisk sagsbehandling vil muliggøre en mere detaljeret sagsbehandlingsstatistik.

Det skal endeligt bemærkes, at det forhold, at Udlændingestyrelsen ikke i dag elektronisk kan opgøre tidsforbruget for alle delsagsforløb under asylsagsbehandlingen, ikke betyder, at Udlændingestyrelsen ikke kortlægger de væsentligste årsager til liggetiden på forskellige tidspunkter.

Udlændingestyrelsen er således allerede i dag bekendt med de hovedforhold, der betinger liggetid for asylsager, og følger op herpå som led i den løbende sagsbehandling for at sikre så korte sagsbehandlingstider som muligt.

Det skal endeligt, jf. også bemærkningerne til pkt. 2, bemærkes, at en helt præcis opgørelse af årsagerne til liggetiden i 2001 ikke nødvendigvis ville have givet et væsentligt bedre prognosegrundlag for Udlændingestyrelsen, eller i sig selv kunne have ført til en reduktion i den liggetid, der skyldes udefra kommende forhold.

Ad 6 "at Udlændingestyrelsen for den reelle sagsbehandlingstid har tilrettelagt asylansøgningsproceduren på en hensigtsmæssig måde"

Integrationsministeriet har ingen bemærkninger hertil.

Ad 7 "at Udlændingestyrelsen for liggetiden ikke har kunnet dokumentere, at sagsbehandlingstiden er hensigtsmæssig tilrettelagt"

Integrationsministeriet skal henvise til bemærkningerne til punkt 5.

Udlændingestyrelsen har løbende kunnet kortlægge de væsentligste årsager til liggetid for de aktuelle sager, og der har derfor været grundlag for at vurdere, om sagsbehandlingstiden kunne nedbringes.

Det skal herunder bemærkes, at der de senere år er gennemført et betydeligt antal undersøgelser af sagsbehandlingen i Udlændingestyrelsen.

Ad 8 og 9 "at ressourcetilpasningen mellem de involverede myndigheder i forhold til asylansøgertallet, bortset fra Dansk Flygtningehjælp, ikke sikrer en optimal sagsbehandling, da ressourcetilpasningen overvejende beror på de enkelte myndigheder" og "at der er behov for en koordineret styring, der omfatter alle involverede myndigheder, og betragter asylprocessen som en helhed"

Ressourcetilpasningen mellem Udlændingestyrelsen, Flygtningenævnet (klagesagsbehandlingen) og Integrationsministeriets departement (humanitære opholdstilladelser) sker på baggrund af prognoser beregnet på grundlag af bl.a. af de mål, som er fastsat for Udlændingestyrelsen og Flygtningenævnet.

Disse prognoser vil i sagens natur være forbundet med en vis usikkerhed. Det skyldes bl.a. løbende ændringer i de forudsætninger, som ligger til grund for prognoserne. En væsentlig – og pludselig - ændring indtrådte eksempelvis i 2002, da afslagsprocenten i Udlændingestyrelsen steg betydeligt. Baggrunden herfor var først og fremmest en væsentlig ændring i løbet af første halvår af 2002 i styrelsens og Flygtningenævnets praksis for så vidt angik asylansøgere fra Irak.

Ændringen skete på baggrund af en udtalelse fra UNHCR til Flygtningenævnet om mulighederne for frivilligt at vende tilbage til Irak. Styrelsens afslagsprocent vedrørende asylansøgere fra Afghanistan steg ligeledes væsentligt i 2002. Ændringerne i afslagsprocenten i Udlændingestyrelsen medførte flere klagesager i 2002 til Flygtningenævnet. På baggrund heraf indførtes 3 daglige nævnsmøder i Flygtningenævnet. Det bemærkes, at det ikke er fundet hensigtsmæssigt at etablere flere nævn, idet sagspakken i Flygtningenævnet indtil nu er skønnet at være af midlertidig karakter.

Det større antal sager i nævnet i 2002 har samtidig betydet, at der er kommet betydelig flere ansøgninger om humanitær opholdstilladelse i Integrationsministeriet. Dette forhold har i 2003 medført en vis ophobning af sager i ministeriet. Ministeriet har med henblik på nedbringelsen af sagsophobningen i april 2003 overført 8 medarbejdere fra Udlændingestyrelsen til departementet. Vedtagelsens af lov nr. 291 af 30. april 2003 (Forslag til lov om ændring af udlændingeloven

(Skærpelse af udsendelsesforanstaltningerne mv.) indebærer samtidig, at sagsbehandlingen af ansøgninger om humanitær opholdstilladelse pr. 1. maj 2003 fremrykkes, således at sagsbehandlingen fremover foregår parallelt med klagesagbehandlingen i Flygtningenævnet, Som konsekvens af lovændringen vil departementet i en overgangsperiode, indtil de nye regler er fuldt indfaset, modtage et øget antal sager om humanitær opholdstilladelse, da departementet i denne periode både vil modtage sager fra asylansøgere, der har modtaget afslag på asyl i Udlændingestyrelsen, men også fra den gruppe af asylansøgere, der befinder sig i Flygtningenævnet ved lovens ikrafttræden. Ændringen vil dog medvirke til at nedbringe den samlede sagsbehandlingstid, da behandlingen af ansøgninger om humanitær opholdstilladelse sker parallelt med behandlingen af sager i Flygtningenævnet.

I løbet af 2002 har der været en stigning i antallet af indkvarterede afviste asylansøgere. Denne stigning kan henføres til udsendelsesproblemer mv. På baggrund heraf har regeringen med ovennævnte lov nr. 291 af 30. april 2003 sikret en mere systematisk og konsekvent procedure i forhold til hjemsendelse af afviste asylansøgere.

Asylsagsbehandlingen betragtes således allerede i dag som en helhed – om end samarbejdet indtil nu er foregået relativt uformelt. Med henblik på yderligere at optimere samarbejdet mellem myndighederne har ministeriet i 2003 etableret en koncernstyringsgruppe bestående af departementet, Udlændingestyrelsen og Rigspolitiet, jf. også 'Analyse af præasyl-forløbet', november 2002, hvori det foreslås:

"Etablering af en mere helhedsorienteret styringsmodel, herunder nedsættelse af en koncernledelsesgruppe. Koncernledelsesgruppen skal som led i den helhedsorienterede styring bl.a. sikre, at ressourceanvendelsen løbende optimeres på tværs af udlændingeområdet, samt at der opstilles og følges op på overordnede målsætninger for det samlede tidsmæssige forløb i en asylsag på tværs af institutioner/ministerområder".

Ad 10 og 11 "at Udlændingestyrelsen har tilrettelagt hensigtsmæssige forretningsgange for behandlingen af sagerne i Opholdsafdelingen" og "at Udlændingestyrelsen også for disse sagers vedkommende bør kortlægge og kvantificere årsagerne til liggetid, så mulige initiativer til nedbringelse heraf iværksættes"

Der henvises til bemærkningerne til pkt. 5. Det kan i øvrigt tilføjes, at den målsatte produktivitet og produktion særligt for så vidt angår førstegangsansøgninger om familiesammenføringer i de første 4 måneder af 2003 har vist sig vanskelig at opfylde med de nye sagsskridt, som ændringerne i udlændingeloven i sommeren 2002 har medført. Udlændingestyrelsen har derfor netop igangsat en konsulentundersøgelse, der hurtigst muligt skal se på, om der på dette område kan tilrettelægges ændrede arbejdsgange, som eventuelt kan sikre en højere produktivitet mv.

Ad 12 "at Udlændingestyrelsens statistikmateriale bliver valideret og giver relevante oplysninger, samt at Udlændingestyrelsen arbejder med nye tiltag på statistikområdet"

Rigsrevisionen konkluderer i beretningen, at Udlændingestyrelsens statistikmateriale bliver valideret og giver relevante oplysninger.

Det skal i forlængelse heraf bemærkes, at det er Integrationsministeriets vurdering, at Danmark er blandt de lande i Europa, der har den mest omfattende statistik på udlændingeområdet.

Statsrevisorernes bemærkninger

Statsrevisorerne bemærker i beretningen, at asylsagernes liggetid i Udlændingestyrelsen, herunder tiden, hvor berostillede sager afventer oplysninger fra andre instanser, har væsentlig indflydelse på både sagsbehandlingstid og indkvarteringsudgifter.

Statsrevisorerne finder det derfor særlig påkrævet, at Udlændingestyrelsen har et system, der præcist kan kortlægge og kvantificere de enkelte elementer i sagsbehandlingstiden, herunder årsagerne til liggetider for ansøgningerne.

Statsrevisorerne finder endvidere, at integrationsministeren bør sikre, at Udlændingestyrelsen indgår en formaliseret og forpligtende samarbejdsaftale med Rigspolitiet og Flygtningenævnet med henblik på en bedre løsning af opgaverne på asylområdet

Integrationsministeriet skal i forhold hertil henvise til redegørelsen vedrørende punkterne 5 og 9.

I forhold til ministeriets arbejde med modernisering af sagsbehandlingssystemet og digitalisering vil det bl.a. være en målsætning at sikre grundlaget for en mere detaljeret

sagsbehandlingsstatistik, herunder årsager til liggetid ved høring af eksterne myndigheder mv.

Et eksemplar af denne redegørelse er sendt til Rigsrevisor, St. Kongensgade 45, 1264 København K.

Med venlig hilsen

Bertel Haarder

Heino Jespersen